

סימן נ"ט

נוסח ברכבת המזון הקוצר

שׁו"ע או"ח ס"י קצ"ב סע"י א'.

כתב המחבר ו"ל: היו המטוビין וכו'. וכתב המג"א בהקדמה לסתיר, ו"ל: נוסח ברכבת המזון הקוצר להרב מוהר"ר נפתלי, יאמר וכו' ע"כ, עי"ש.

הנה בעניין נוסח ברכבת המזון, יש בו הרבה נוסחות זה מוסף וזה פוחת, ולא רק بماה שאומרים אחר ברכה רבעית בהרחמן וכו', אלא שככל ברכה מהראשונה עד הרבעית ועד הכלל, דכשתעניין בספרים תמצא שכל אחד נוסחו אחר מזותו. [וכמו בא בשו"ע או"ח ס"י קפ"ז-קפ"ט].

והנוסח שיש לנו היום בארכע ברכות, הוא כמעט כמו הנוסח שנמצא בספר לקט יושר [או"ח עמ' 37] תלמיד הרב בעל תרומות החדשן. ונוסח הרמב"ם במשנה תורה [סוף ספר אהבה בנוסחות התפילה] הוא מאד מקוצר. ויסוד ברכבת המזון בקצרה שהדרפסתי [יובא להלן] לזכות הרבים, הוא על פי דברי הרמב"ם.

ונוסח מקוצר מברכת המזון, אין זה דבר חדש ממש, אלא כבר בראשונים ובאחרונים הובאו הרבה נוסחות קצרים, ולכל אחד נוסח משלה. אלא דא עקא שנוסח הקוצר שכתחבו אינו מדיק לענ"ד וכמה דברים החסירו, שלפי הנראה אפשר שהוא מעכב בדיעבד, ובפרט הנוסח הקוצר שנמצא בכל בו [ס"י כ"ז דף כ"ד סע"ב].

ומה שכתחבו הראשונים והאחרונים נוסח ברכבת המזון בקצרה, הוא כי תמיד היו אנשים ונשים שלא ברכו ברכבת המזון בגל הארץ, וברכבת המזון דאוריתא, ולכך כדי לקוצר בה כדי שיצאו עיקר חותמת בין מן התורה ובין מדרבנן. והנה בימינו הרבה אנשים (בידיעות ובלא יודיעים) אוכלים כל מני לחמניות ופיצה (ופיתה עם פלאפל), ואומריהם שברכתם בורא מיני מזונות, ובודאי שהם טוענים ומטעים, וכל זה גורם להם שהם מתעצלים ליטול ידיים ולברך ברכבת המזון הארץ בunningם.

ובן בימינו הרבה אנשים ובפרט הנשים, וייתר באלו הגברים באמריקה שאינם יודעים לשון הקודש, ולא היו מברכים ברכבת המזון כלל וכלל, ועכשו שהדרפסתי את נוסח ברכבת המזון בקצרה, ברוך השם, כמה וכמה זכויות אני יכול ליזוף לזכותי, שהרבה אנשים ונשים מברכים ברכבת המזון. [ותודות לאל חילקו כמה רבבות מברכונים אלה].

אור

או"ח סימן

ומה שיש אנשים שմברכים עתה את ברכת המזון הקוצר, ועד עכשו היו מברכין בארכוה, אין הדבר חשוב הפסד לעומת הרוח שבדבר. רצוני לומר, דכיון שיוצאים בנוסח הקוצר לכל הדעות, א"כ לא כדאי להסתיר את הנוסח הזה מלאה שלא היו מברכים כלל, בגל קצורים של המאריכים, כיון שגם הם יוצאים בזה בודאי, וכל ישראל ערבים זה בזה. ועוד אוסף ואומר, שגם באלה שהיו אומרות את ברכת המזון הארכוה ועתה אומרות בקצרה, מצאתי ברכה, דהרביה בגל אריכות הברכה ומחריות הזמן, אינם נותנים לב כלל למה שמוציאים בפייהם, ועתה כיון שմברכים בנוסח המקוצר, מכונים יותר, כמו שהודיעו והגידו הרבה אנשים. ואין לומר שכזה שמקצרים בנוסח, אתה מבטל מנהג כלל ישראל, דין זה נכון, כי נוסחאות ברכת המזון שונות ונשתנו הרבה פעמים.

�יערך הקוצר שנזכר מאד, הוא שדרלגנו את נוסח הרחמן שלآخر ברכה רביעית, ולא הזכרנו מזה מאומה. והנה בודאי שאין אמרת הרחמן חייב כלל, והכל הוא לפני רצונו של אדם, כמו שכותב בכל בו [ס"י כ"ה דף כ"ג רע"ג], ואחר זאת הברכה אומר הרחמן ומאריך כרצונו וכור עיי"ש.

והנה יש לי סדור נקרא סדור חתום ספר (שנדפס ע"י חוג חתום ספר בבני ברק) והוא שם נוסח ברכת המזון בקצרה, כתוב שם: בשעת הדחק שאין פנאי לברך ברכת המזון הארון, כתיב המגן אברהם [בסי' קצ"ב] בשם מר"ר נפתלי הנטמן גدولים מחכמי צרפת שיאמר וכו'. ואני עשתי הדבר בהסתמכת גدولים מחכמי צרפת שיאמר וכו'. וממן שהוא יותר קל, כי לא לכל אחד יש סדור כזה או אחר, בominator צריך לברך בקצרה. ועוד שהנוסח שלי יותר מדויק, וממעט כלו לשון הרמב"ם, חז' מהפסוקים שדרגתן שהרביה אומרים שלא לומר אותם, או שאין צורך לומר אותם. ואין ספק אכן שבגמרא לא אפשר לומר הנוסח הקוצר אם אינו יכול לכינן היטב, ולדאכוננו רוח העולם ביום לא מכונים, ואם יברכו בקצרה יש תקווה שיברכו בכוונה.

�יעין בספר שו"ע הגרא"ז [ס"י קפ"ז] שכחוב, וכן בשעת הדחק שהוא נחפה ולא יכול לברך בכוונה אם יצטרך לברך כל הברכה הארכוה כתיקונה, יכול לקוצר ולדלג בברכת הארץ ובבונה ירושלים, וא"צ לומר [שיכול לדלג] בברכה רביעית וכו', עכ"ל. ומה שכחוב בסוף דבריו אבל בברכת הוז אין לדלג בה, אין מובן כוונתו, ועל כל פנים נוסח ברכת הוז שהדרפסנו הוא לשון הרמב"ם, אלא שדרלגנו הפסוק, שזה וראי לא מעכב, ולא עוד אלא שאחרים אומרים שלא לאמרו וככ"ל. (ויש עוד הרבה סדרורים שכחובו נוסח ברכת המזון הקוצר, לשם כתבו שזה בשכיל הנשים או קטנים. אולם איןמצו אצלי הסדרורים הנ"ל).

ר'zech

סא

זה נוסח ברכבת המזון הקוצר שתיקנית.

ברוך אָפָה יְהוָה, אֶלְهֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, קָדוֹן אֶת הָעוֹלָם כִּי
בְּטוּבוֹ בַּמְּנֻחָה וְבְּחִסְדֵּי וְבְּרוּתָמִים וּמִפְּרָנִים לְכָל וּמִכָּל מְזוֹן
לְכָל בְּרִיאָתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. **ברוך** אָפָה יְהוָה, קָדוֹן אֶת הָכָל:

נוֹרֶה לְךָ יְהוָה אֶלְהֵינוּ עַל שְׁהַנְּמַלְתָּה לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרְץ חִמְדָה
טוֹבָה וּרְתָבָה, בְּרִית וּתְוָרָה, וְעַל שְׁהַזְּאַתָּנוּ מִאָרֶץ
מִצְרָיִם. [בחנוכה ופורים יוסיף]. עַל הַכָּל יְהוָה אֶלְהֵינוּ אָנָחָנוּ
מוֹרְדִים לְךָ וּמִבְּרָכִים שָׁמָךְ, **ברוך** אָפָה יְהוָה, עַל הָאָרֶץ וְעַל
הַמְּזוֹן:

רכם יְהוָה אֶלְהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ וְעַל יְרוּשָׁלָם עִירָךְ וְעַל
מִקְדָּשׁ וְעַל מֶלֶכְתֵּנוּ בֵּית דָוד מִשְׁקָף, [בחנוכה ובחגיגות
יוסיף]. וּבְנָה יְרוּשָׁלָם בְּמִתְּהָרָה בְּיָמֵינוּ, **ברוך** אָפָה יְהוָה, בְּנָה
יְרוּשָׁלָם:

ברוך אָפָה יְהוָה אֶלְהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אַבּוֹתֵינוּ מֶלֶכְנוּ הַמְּלָךְ
הַטוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל, הוּא הַטִיב הוּא מְטִיב הוּא יְטִיב
לְנוּ. הוּא גָמְלָנוּ הוּא גָמְלָנוּ הוּא יָגְמָלָנוּ, קָדוֹן וְחִסְדֵי וְרוּתָמִים וְכָל
טוֹב:

בחנוכה: וְעַל נְסִיךְ שְׁעָשִׂית לְנוּ בִּימֵי הַחֲנֹכוֹת.

בפורים: וְעַל נְסִיךְ שְׁעָשִׂית לְנוּ בִּימֵי הַפּוֹרִים.

שבתת: וּרְצָה וְהַחֲלִיצָנוּ בַיּוֹם הַשְׁבַת הַזָּה.

בראש חודש: וּזְכָרָנוּ בַיּוֹם וְרָאשׁ הַחֲדָשׁ הַזָּה.

בפסח: וּשְׁמַחָנוּ בַיּוֹם חַג הַמְצֻוֹת הַזָּה.

בשבועות: וּשְׁמַחָנוּ בַיּוֹם חַג הַשְׁבּוּעוֹת הַזָּה.

בשמיני עצרת: וּשְׁמַחָנוּ בַיּוֹם הַשְׁמִינִי חַג הַעֲצָרָת הַזָּה.

בראש השנה: וּזְכָרָנוּ לְטוּבָה בַיּוֹם הַזָּכְרוֹן הַזָּה.

אם אפשר, יש לומר הנוסח המלא של רצחה, יעללה ויבא ועל
הנסים, כי בנוסח הקוצר יוצא יוצא ידי חובה בהוספות אלו רק
בדיעבד.

נוסח זה של ברכות המזון מכוסס על דברי הרמב"ם ושאר
הריאונים,ומי שקשה לו לומר כל הנוסח הנוהג, יכול
לצאת בזה אפילו לכתהילה.

ומトב מעט בכוונה מהרבבות שלא בכוונה.